

conceptus Deum ab aliis dividens et ex quo cetera de Deo
inferuntur; sed ex hoc, quod Deus sit vivens, non potest
quis colligere, quod sit omnipotens, æternus, immutabilis,
bonus, justus, misericors. Ergo ille viventis conceptus ne-
quit esse primus Dei conceptus.

§. 25. Thomas part. I. q. 14. art. 1. statuit, Scientiam &
cognitionem esse primum Dei conceptum & sic de essentiã
Dei. Probat suam sententiã, quia scientia Dei est ipsa essentia
Dei, nec ab eã realiter differt. Hanc sententiam quoque de-
fendit Aureolus & Biel. Verum hæc sententia cum priorã
coincidit. Nam Vita DEI consistit in cognitione, unde eõ-
dem, quò prior, fundamentò hæc quoque sententia rejicitur,
nimirum, quia Scientia & cognitio habent priorem conce-
ptum, qui est ad esse, vel à seipso esse, ultrò patet, quod Scien-
tia non sit primus conceptus, nec de essentiã DEI. Probatio
Thomæ nulla est; ad hoc enim ut aliquid sit primus rei con-
ceptus & de essentiã, non sufficit, si in re ipsa sit idem cum es-
sentia, sed requiritur insuper, ut primò concipiatur in re illã,
quod de Scientia dici non potest.

§. 26. Tertiò sunt, qui existimant omnia prædicata DEI
absoluta, nempe justitiam, misericordiam, bonitatem & alia
esse de essentiã Dei & primum Dei conceptum. Quæ senten-
tia tribuitur Patribus, eamque defendit Suarez Disp. Metaph.
30. sect. 6. n. 5. Pro hæc sententiã militant sequentia argu-
menta: (1) Deus ex seipso est Ens essentialiter summè perfe-
ctum. E. includit omnem possibilem perfectionem & sic et-
iam attributa continentur in Deo, ut sint de essentiã ejus. (2)
Perfectiones non sunt in Deo, ut aliquid accidentale, E. ut a-
liquid essentialit, & consequenter in eis consistit essentia Dei.
(3) Sicut essentia Dei est in re ipsa, ita à nobis est concipien-
da, jam verò in re ipsa essentia Dei est idem quid cum suis at-
tributis, eaque involvit. E. eõdem modò à nobis debent con-
cipi, ut scilicet in essentiã concipiamus ipsa attributa; E-

C 3 in modum pri-